

Duchovný život

Ďalšou prekážkou modlitby je, že človek má svoju vlastnú predstavu o modlitbe a chce, aby tá jeho modlitba bola čo najkrajšia. To je k ničomu! My tu nie sme od toho, aby sme hodnotili svoju modlitbu. Človek má pocit, že sa najkrajšie pomodlil, keď toho najviac nahovoril. A ona môže byť najdôležitejšia práve tá modlitba, keď on po celom dni bojuje s únavou a s vernosťou hovorí: Pane Ty vieš, že Ťa mám rád, Ty vieš, že som to dnes tak skopať nechcel, Ty vieš, že si s tým neviem dať rady... A pretože to ide zo srdca, tak to je viac, než aby sa citovo rozplýval nad slovami.

Ďalšia prekážka modlitby. Človek vo chvíli, keď kľakne, má pocit, že má robiť niečo iné, že zabudol to, alebo ono, že ma ísť ešte na návštevu... Zvlášť keď prichádza takáto myšlienka na myseľ, keď chcem nadviazať rozhovor s Pánom, je to väčšinou pokušenie. Preto je potrebné vždy chvíľu zotrvať a počkať a rozlíšiť. Inak sa človeku môže stať, že to bude považovať za Božie vnuknutie a hneď vstane od modlitby a uteká čo najskôr to urobiť. Tak lieta od jedného pokušenia k inému a nikdy sa nemodlí. Ba dokonca v tej vnútornej modlitbe je dôležité zotrvať o chvíľu dlhšie než mám pocit že už tú modlitbu mám skončiť. Pretože takto ľudia sa niekedy ochudobňujú o veľké milosti, kvôli niekoľkým sekundám svojej netrpezlivosti. Takúto situáciu iste poznáte, keď vás to dvíha z kolien a nevíete, ktorý anjel to je.

A čo sa týka ešte sviatostí. Život zo sviatostí tvorí veľkú súčasť nášho života. Skrze sviatosti prijímame veľké milosti. Tu je tiež dôležitý ten základný postoj, ktorý už tu bol naznačený. V každej sviatosti ide o moje osobné stretnutie s Kristom. Skrze toto stretnutie a vzájomnú oddanosť Pán vstupuje do môjho života a naplňa ma svojím Duchom. Máme sviatosti, ktoré prijímame raz za život (krst, birmovanie, kňazstvo), a kto prijme túto sviatosť, mal by sa naučiť žiť z tejto sviatosti. To znamená znovu zostupovať ku krstnému prameňu, znovu na seba nechať vylievať Ducha Svätého, znovu sa nechať povzbudzovať ku kňazskej službe. A toto žitie zo sviatostí sa deje práve tým, že človek znovu sa v tej či onej podobe Pánovi oddáva. Teda svoj krst obnovujem

každým vyznaním lásky voči Pánovi na život a na smrť. Pretože v krste On bol daný mne a ja jemu. To je moja svadba s Kristom. Preto kedykoľvek sa takto Pánovi odovzdávam, sprítomňujem túto sviatosť znovuzrodenia a žijem z krstného prameňa. Sviatosť birmovania to je ponuka k službe, keď Pán ma pomazáva svojim Duchom. Teda ja sa ponúkam Pánovi k tomu, aby ma použil. A on na mňa vylieva svojho Ducha. Teda ja žijem vo sviatosti birmovania stále znovu pod mocou Ducha Svätého.

Potom sú sviatosti zmierenia a Eucharistie. Vo sviatosti zmierenia prichádzame so svojou ľudskou biedou, aby sme skrze spojenie s Kristom boli očistení. Sviatosť zmierenia však nie je sprcha, kde by sa obmyla naša špina. Je to stretnutie sa s Kristom, kde on na seba berie moje hriechy, jeho svätá krv bude znovu kolovať v mojich žilách a moja krv skazená hriechom prejde do jeho žíl a znovu je sprítomnením kalvárskej obety. Čiže to nejde bez stretnutia s Kristom. Preto na prvom mieste nie je dôležité, aby som tam vymenoval všetko, čo som urobil v živote zlého, to by som tam bol aj týždeň. Nehľadaj na to, že si nikdy nespomenieš na všetky nedokonalosti, na všetko zlo čo si spáchal. Dôležité je, aby si hľadal čo vedie k tomu zlu, čo je príčinou toho, že ty, ktorý chceš milovať Pána a si milovaný Ním, takto jednáš. A skrze tú sviatosť zmierenia aby ťa Kristus vyvádza práve z tých pút, v ktorých si, aby ťa On oslobodzoval a uzdravoval. Preto je so sviatosťou zmierenia spojené nielen odpustenie hriechov, ale aj vnútorné uzdravenie a oslobodenie. A Pán ti dáva zvláštnu milosť práve v tých veciach a tých oblastiach, s ktorými ty zvlášť prichádzaš.

Sviatosť Eucharistie to je vlastne vrcholné odovzdanie medzi nami a Bohom. To je dovŕšenie krstu. Potom je ešte život zo Slova Božieho. Slovo Božie tu nie je na prvom mieste preto, aby sme ho iba študovali a už vôbec nie na to, aby sme druhým dokazovali, akí sme chytrí, ale preto, aby sme z neho žili, aby sme vo svojom tele žili Slovo Božie. Preto kedykoľvek otvárame Písmo, s pokorou nechávajme do seba toto Slovo vstupovať a mocou tohto Slova sa nechávajme ním premieňať.

Alfonz Vladimír Sabo

R.: Jasaj Bohu, celá zem.

- 1 Jasaj Bohu, celá zem; hrajte a spievajte na slávu jeho mena.
2 Vzdávajte mu chválu.
Hovorte Bohu: „Aké úžasné sú tvoje diela.
-R.
- 3 Nech sa ti klania celá zem a nech ti spieva, nech ospevuje tvoje meno.“
- 4 Pod'ťe a pozrite na Božie diela; úžas budia skutky, ktoré koná ľuďom.
- R.
- 5 More premieňa na suchú zem, riekú možno prejsť suchou nohou;
6 preto sa tešíme z neho. Svojou mocou panuje naveky.
- R.
- 7 Pod'ťe sem a počúvajte, všetci ctitelia Boží, vyroprávam vám, aké veľké veci mi urobil.
- 8 Nech je zvelebený Boh, lebo neodmietol moju modlitbu a neodňal mi svoje milosrdenstvo.
- R.

Pane, pošli robotníkov

Keď sa duchaplného pápeža Jána XXIII. novinári pýtali, koľko ľudí pracuje vo Vatikáne, krátko sa zamyslel a odpovedal: „Asi polovica.“ Nemyslel na kvantitu pracovníkov, ale kvalitu práce. A kdesi medzi riadkami naznačil, že aj v horlivosti za Božie kráľovstvo je čo zlepšovať. To je hlavná myšlienka evanjelia tejto nedele a ostatných biblických čítaní. Bolo by nesprávne zúžiť ho len na modlitbu za kňazské a rehoľné povolania, i keď čoraz viac cítime ich nedostatok a potrebu modlitby. Ide o obnovu ducha horlivosti v Cirkvi, o vedomie zodpovednosti jedných za druhých a plné vloženie sa do apoštolátu.

Okrem dvanástich apoštolov, ktorých si Ježiš osobitne formoval, ustanovil a dal im výslovné poslanie, v tomto prípade si vyberá iných sedemdesiatich dvoch a po dvoch ich posielal na miesta, kam sa on sám chystal ísť. Samotné číslo sedemdesiat či sedemdesiatdva je výrečné: bol to počet starších v Izraeli, členov veľrady, prekladateľov Biblie i počet národov, medzi ktoré sa rozprchlo ľudstvo. Hlbší význam je jasný: Božie slovo, pôvodne dané Izraelu, má zastihnúť a osloviť všetky Božie deti, všetkých ľudí. Poslanie sa rodí z lásky Otca voči všetkým svojim deťom a naplňa sa, keď deti milujú Otca a seba navzájom.

Pri pohľade na ľudnatú Áziu, Ježišov rodný kontinent, kde pozná Krista len niekoľko percent obyvateľov, na čoraz plnšie supermarkety a prázdnejšie kostoly v Európe, ktorá sa stala vyspelou práve vďaka kresťanstvu, Ježišove slová o veľkej žatve a potrebe mnohých a obetavých robotníkov naberajú konkrétne kontúry. Ešte konkrétnejšie vtedy, keď si uvedomíme, že už pri krste dostal kráľovské, prorocké a kňazské poslanie každý z nás. A Cirkev nám ho opakuje na konci každej svätej omše: „Ite, missa est.“ Keď bývala omša iba v latinčine, deti si to vraj prekladali ako „choďte z misy jesť“ a tešili sa na nedeľný obed. Tieto slová však znamenajú poslanie, mision: čo ste sa tu v chráme dozvedeli a načerpali, choďte svedectvom i slovom priniesť ostatným. Hybná sila na spĺňanie tohto posolania pramení vo vedomí zodpovednosti za tých, za ktorých Kristus zomrel: „Ženie nás Kristova láska, ak si uvedomíme, že jeden zomrel za všetkých“ (porov. 2 Kor 5, 14), píše svätý Pavol. Misijný rozmer Cirkvi je taký nenahraditeľný ako srdce či pľúca v ľudskom organizme. Nemá nič spoločné s prozelytizmom, fanatizmom či lacnou agitáciou. Rodí sa zo zážitku Božej lásky voči mne a z vedomia, že Boh ňou chce zahrnúť aj druhých. A že Ježiš ako vtedy sedemdesiatich dvoch aj nás dnes posielal tam, kde sa on sám chystá prísť. Kto necíti túto vnútornú potrebu, ešte sám plne neprijal vieru, alebo ju už začal strácať.

Ježiš posielal učeníkov po dvoch. Totiž tam, kde sú dvaja v Ježišom mene, je už prítomná Cirkev. A je to aj kvôli vzájomnej pomoci, praktickej i duchovnej. Cirkev je spoločenstvo a človek rastie, nakoľko sa delí s druhými. Vzájomnými vzťahmi vydávame svedectvo, najmä o prikázaní lásky, ktoré je súhrnom celého evanjelia.

Marián Gavenda

Oznamy

- Minulú nedeľu sa konala pravidelná mesačná zbierka pre potreby farnosti. Na tento účel sa vyzbieralo 383,15 Eur (11 542,80 Sk).

- V utorok sa konala zbierka „Halier sv. Petra“. Na tento účel sa vyzbieralo 162,04 Eur (4 881,60 Sk). Za vaše milodary vám vyslovujeme úprimné: „Pán Boh zaplat!“

- Dňa 13. júla 1803 bol slávnostne konsekrovaný (posvätený) náš farský kostol Najsvätejšej Trojice vo Vištuku. Stalo sa tak za pôsobenia pána farára Jána Mihályho, ktorý v našej farnosti pôsobil od roku 1796 do roku 1828. Slávnostnú konsekráciu (posvätenie) vykonal vtedajší belehradský biskup Jozef Ignác de Wilt.

Biskup Jozef Ignác de Wilt sa narodil 2. júla 1738 v Ostrihome. Už ako 23 ročný prijal dňa 11. júla 1761 kňazskú vysviacku. Vo veku 62 rokov bol 22. decembra 1800 vymenovaný za belehradského biskupa. Biskupskú vysviacku prijal 15. februára 1801. Dňa 13. júla 1803 ako belehradský biskup slávnostne konsekroval (posvätil) zrekonštruovaný kostol Najsvätejšej Trojice vo Vištuku. Dňa 26. augusta 1806 vo veku 68 rokov bol vymenovaný za gyórskeho biskupa, kde zotrval až do svojej smrti dňa 5. októbra 1813.

Sväté omše v 14. týždni Cezročného obdobia (C)

5.VII. pondelok sv.Cyrila a Metoda - slávnosť

18.00 Za † Ludovíta a Bertu Plevčíkových a dcéru

Lektori: Blahová, Pešková

6.VII. utorok

18.00 Za † Jána a Annu Širokých

7.VII. streda

18.00 Za † Antona a Lauru Kerákových

8.VII. štvrtok

18.00 Za † Ladislava Brečana – 15. výročie

9.VII. piatok

18.00 Za † Teofila, Máriu a Celestína Bednárikových

10.VII. sobota

8.00 Za zdravie a Božiu pomoc

Upratovanie kostola č.d. 76 – 100

VÝROČIE POSVÄTENIA FARSKÉHO KOSTOLA

– 13. júla 1803–

11.VII. 15. nedeľa cezročná - (C)

8.00 Za † Jozefa a Rozáliu Kulifajových

Lektori: Jurčovičová, Jelínek

9.15 Za farníkov

Lektori: Polakovič, Kuric

Liturgický kalendár

5.VII. pondelok	sv.Cyril a Metod - slávnosť
6.VII. utorok	sv.Mária Goretti, panna a mučenica
7.VII. streda	sv.Anton Mária Zaccaria, kňaz
8.VII. štvrtok	sv.Akvila a Priska, sv.Prokop, mučeník
9.VII. piatok	sv.Augustín Zhao Rong a spol. mučeníci
10.VII. sobota	sv.Libúša

Slovo na dnes

Zrkadlo spoločnosti

Sedem hriechov dnešnej spoločnosti

- politika bez zásad
- bohatstvo bez práce
- pôžitok bez morálky
- vedomosti bez charakteru
- obchod bez etiky
- veda bez ľudskosti
- náboženstvo bez obety

Ľudia obrátili naruby sedem hlavných hriechov a vyhlásili ich za čnosti:

- pýchu nazvali zdravým sebedovomím
- lakomstvo zákonom ekonomiky
- smilstvo zdravým biologickým inštinktom
- nestrídnosť vyššou životnou úrovňou
- hnev rozhorčením nad názormi druhých
- surovú závisť a nenávisť bojom o spravodlivosť a politickú slobodu
- a lenivosť nazvali filozofickým postojom

Výsledok?

- máme väčšie domy, ale menšie rodiny
- kupujeme viac, tešíme sa z toho menej
- znásobili sme naše majetky ale zredukovali naše hodnoty
- máme viac titulov, ale menej zdravého rozumu
- máme viac zdravotníctva, ale menej starostlivosti
- máme viac druhov jedla, ale menej výživy
- rozbili sme atóm, ale nie naše predsudky
- cez net komunikujeme s celým svetom, ale prestávame komunikovať s ľuďmi v našej blízkosti...

A paradox modernej doby pokračuje

- rozprávame priveľa o hlúpostiach, ale málo o citoch
- pohneváme sa priskoro, udobrujeme prineskoro
- plánujeme viac, dokončujeme menej
- naučili sme sa ponáhľať sa, ale nie čakať
- máme viac voľného času, ale menej zábavy
- máme viac vymožeností, ale menej robíme dačo zmysluplné
- učíme sa ako zarábať na živobytie, ale nie ako žiť
- pridali sme roky životu, ale nie život rokom...

A poďme ďalej

Hovorí sa im **futbaloví fanúšikovia**. Nie vandali, násilníci alebo primitívi. Mohli by sa vo svojich nedotknuteľných ľudských právach cítiť dotknutí a sťažovať sa na urážku.

Ministerstvo vnútra má však riešenie: Problémy monitoruje a v budúcnosti prijme účinné opatrenia.

Hovorí sa im **cestujúci**. Ničia vagóny, napádajú revízora sprievodcov, obťažujú spolucestujúcich, znečisťujú... Nikto z personálu nezasahuje. Boja sa. Čo keby tým narušili ich občianske slobody?

Ministerstvo dopravy má však riešenie: Problémy monitoruje a v budúcnosti prijme účinné opatrenia.

Hovorí sa im **žiaci**. Sú drzí, cynickí, hrubí, krutí. Nesmú sa napomínať. Mohlo by sa to dotknúť ich integrity, detských práv a predovšetkým rodičov.

Ministerstvo školstva má však riešenie: Problémy monitoruje a v budúcnosti prijme účinné opatrenia.

Hovorí sa im **pacienti**. Sú nekritickí, svojvoľní, dotieraví, drzí, napádajú slovné i fyzicky zdravotné sestry a

lekárov. Ich usmernenie však nepatrí do kompetencie zdravotníka. Mohlo by to spôsobiť nerovnoprávny vzťah.

Ministerstvo zdravotníctva má však riešenie: Problémy monitoruje a v budúcnosti prijme účinné opatrenia.

Hovorí sa im **zjednotení Európania**. Vožia k nám odpad, drogy, choroby. Nesmú sa obmedzovať. Mohli by sa cítiť dotknutí vo svojich nedotknuteľných demokratických slobodách.

Ministerstvá všetkých rezortov majú však riešenie: Problémy monitorujú a v budúcnosti prijímajú účinné opatrenia.

Inzeráty nás nútia kupovať si autá a šaty, pracujeme iba aby sme si nakúpili blbosti, ktoré nepotrebujeme. Sme iba priemerné deti histórie, ľudia, ktorí sú k ničomu. Nezažili sme vojnu ani veľkú depresiu. Naša vojna je duchovná, naša depresia je náš život...

Bojím sa

Pane, bojím sa.

*Chcem ti dôverovať,
ale keď ma zachváti strach, zdá sa mi, akoby si tu ani nebol.*

*Čo mám robiť, keď ma strach celkom ovládne?
Utielam sa k tebe.*

*Čo mi chceš prostredníctvom strachu povedať?
Nastavil som si azda latku príliš vysoko?*

Bol som nemierny?

*Chceš ma upozorniť na to,
aby som žil primerane svojim schopnostiam?*

*Predkladám ti svoje obavy a prosím ťa: ukáž mi význam
môjho strachu ale nepúšťaj ma, aby som sa v tom strachu
neutopil.*

*Daj, aby som na tebe ako pevnom základe
stavil dom svojho života, aby ho nezničil strach.*

Strávil som veľa času

premýšľaním o svojom strachu.

Rozprával som sa o ňom s inými,

ale napriek tomu som sa ho nezbavil.

Preto sa vo svojom strachu utielam k tebe.

*Viem, že mi ho švihnutím čarovného prútika
nevezmeš.*

*Verím však, že keď som ustráchaný, pošleš mi anjela,
aby sa môj strach premieňal.*

*Pošli mi svojho Ducha, posilni ma
a zaveď ma na miesto v mojej duši,*

kam sa strach nedostane.

Tam strach stratí všetku moc.

*Poďme z tohto miesta spoločne do tých zákutí mojej duše,
ktoré sú ešte stále ovládané strachom.*

*Keď tam vstúpiš so mnou, rozšíri sa mi v duši
tvoja dôvera, tvoje svetlo a tvoja jasnosť.*

*Stoj pri mne, keď sa bojím,
a premieňaj môj strach.*

Amen.

Anselm Grün OSB „Daruj mi široké srdce“ - modlitby

NEÚSPEŠNÝ POKUS Aj keď si to možno nepamätáte, určite sa vám v živote veľa vecí nepodarilo - a najmä nie na prvý raz. Keď ste sa prvýkrát pokúšali chodiť, spadli ste na zem. Takmer ste sa utopili, keď ste sa prvý raz učili plávať. A neviem, či sa vám podarilo kopnúť do lopty hneď na prvý pokus.

Možno poznáte alebo ste videli v televízii hrať baseball. Dobrým hráčom sa väčšina pokusov vydarí a odpália loptičku, ale veľmi často sa stáva aj to, že ju netrafia.

Medzi najlepších baseballových hráčov histórie sa nezmazateľne zapísal Babe Ruth (1895 - 1948). Spolu s Lou Gehrigom nahrali v rokoch 1923 - 1934 až 12 676 bodov, čo je dodnes neprekonaný rekord.

Pri svojich posledných zápasoch nebol Babe Ruth už taký svižný ako kedysi. V jednom zápase dokonca práve jeho chyby ovplyvnili prehru družstva. Keď po treťom neúspešnom pokuse odchádzal z poľa, počul znechutený krik a piskot divákov. Práve vtedy akýsi chlapec preskočil zábradlie a vbehol na hracie pole. Slzy mu stekali po tvári, keď objal nohy svojho veľkého športového hrdinu. Babe Ruth neváhal ani sekundu. Zdvihol chlapca, objal ho, postavil na nohy a jemne ho potľapkával po krku. Hluk z tribún utíchol. Piskot náhle prestal. V celom areáli zavládlo ticho. V týchto krátkych chvíľach fanúšikovia videli dvoch hrdinov: Babeho Rutha, ktorý napriek tomu, že sa mu nedarilo, prejavil záujem o malého chlapca. A malého chlapca, ktorý sa vedel vžiť do pocitov iného človeka. Títo dvaja hrdinovia spolu dokázali obmäkčiť srdcia davu.

Netrápte sa pre neúspechy a prehry. Radšej nech vás trápí to, koľko príležitostí vám môže uniknúť, keď sa nerozhodnete pre ďalší pokus.

Našou najväčšou radosťou nie je to, že nikdy nepadneme, ale to, že za každým vstaneme.

Konfucius

Lectio divina

Rozoslanie sedemdesiatich dvoch učeníkov

Lk 10,1-12.17-20

¹Potom určil sedemdesiatdva iných a rozoslal ich pred sebou po dvoch do každého mesta a osady, kam chcel sám ísť. ² povedal im: Žatva je veľká, ale robotníkov je málo. Proste preto Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu! ³Chodte! Hľa, posielam vás ako baránkov medzi vlky. ⁴Neberte si mešec ani kapsu, ani obuv! Cestou sa pri pozdrave s nikým nezdržujte! ⁵Keď vojdete do niektorého domu, najprv povedzte: Pokoj tomuto domu! ⁶Ak tam bude syn pokoja, spočinie na ňom váš pokoj. Ak nie, vráti sa k vám. ⁷Ostaňte potom v tom dome! Jedzte a pite, čo majú, lebo robotník je hoden svojej mzdy. Nechodte z domu do domu! ⁸Keď vojdete do ktoréhokolvek domu a prijímú vás, jedzte, čo vám predložia. ⁹Tam uzdravujte chorých a hlásajte im: Priblížilo sa k vám Božie kráľovstvo. ¹⁰Ak prídete do niektorého mesta a neprijímú vás, vyjdite do jeho ulíc a vyhláste: ¹¹Striasame na vás aj prach, čo sa nám vo vašom

meste prilepil na nohy. Vedzte však, že sa priblížilo Božie kráľovstvo. ¹²Hovorím vám, že Sodomčanom bude v ten deň ľahšie ako tomu mestu.

¹⁷Sedemdesiat dvaja sa vrátili a s radosťou hovorili: Pane, v tvojom mene sa nám poddávajú aj zlí duchovia! ¹⁸On im povedal: Videl som satana padať z neba ako blesk. ¹⁹Dal som vám moc šliapať po hadoch a škorpionoch i po všetkých nepriateľoch. Nič vám neuškodí. ²⁰No neradujte sa z toho, že sa vám poddávajú duchovia, ale radujte sa z toho, že vaše mená sú zapísané v nebi.

Ďalšie čítania: h 66,10-14; Ž 66,1-7.16.20; Ga 6,14-18

ČÍTANIE:

Lukáš nám hovorí o dôležitých udalostiach v Ježišom kňazstve. Ježiš si vybral sedemdesiatdva učeníkov (naviac k dvanástim apoštolom) a poslať ich pred sebou po dvoch do každého mesta a dediny na jeho ceste do Jeruzalema. Podľa starovekých právnych požiadaviek boli svedectvá a správy považované za dôveryhodné len vtedy, keď boli potvrdené dvomi svedkami alebo hlásnikmi.

Číslo sedemdesiatdva je symbolické. Vracia nás späť k Mojžišovi, ktorý zhromaždil sedemdesiat vodcov, aby Boh mohol rozdeliť medzi nich svojho ducha, ktorý by im tak pomáhal viesť ľud Izraela (Nm 11,16). Teraz Ježiš poslať sedemdesiatich dvoch učeníkov (niektoré zdroje uvádzajú sedemdesiatich), aby tak hlásali novinu o Božom kráľovstve a božskej uzdravujúcej sile.

Vláda Božieho kráľovstva sa veľmi odlišuje od svetskej moci. Ježiš prichádza v pokoji, poníženosti a závislosti na Bohu, aby sa tak naplnili jeho požiadavky. Ale nie je bez sily a autority a dáva svojim poslom silu ovládať démonov a liečiť. Ježiš sa nachádza na svojej ceste do Jeruzalema, kde bude ukrižovaný. Táto jeho úloha bola neodkladná a takou zostáva aj dnes. Tí, ktorí neprijmú Ježišovo posolstvo, sa mu budú v súdny deň zodpovedať. Najdôležitejšie je prijímať evanjelium tak, aby naše „mená boli zapísané v nebi“

MEDITÁCIA:

Kedy majú ľudia našej spoločnosti možnosť počuť o evanjeliu a Božom kráľovstve?

Väčšina z nás nie je povoláná byť misionármi v zahraničí, ale aj my môžeme hrať v hlásaní Ježišovej spásonosnej noviny dôležitú úlohu. Samozrejme, svedectvo je dôležitejšie ako to, čo povieme. A veľmi dôležité je tiež to, ako žijeme svoj každodenný život a ako sa staráme o ostatných. Uvažujme o tom, ako môžeme na toto odpovedať.

Čo myslíte, čo tým Ježiš myslí, keď rozpráva o kráľovstve Božom?

MODLITBA:

Vzdávajme vďaky za to, že aj my môžeme mať svoje mená zapísané v nebi.

Modlime sa, aby Pán „poslal robotníkov na svoju žatvu“. Prosme o poznanie, ako sa môžeme do nej zapojiť my sami. Pomodlime sa teraz za všetkých misionárov, ktorých poznáme.

KONTEMPLÁCIA:

Kontemplujme slová z Ga 6,14-18. Rozmýšľajme, akou výzvou a nádejou sú pre nás slová „...iba krížom nášho Pána Ježiša Krista, prostredníctvom ktorého je pre mňa svet ukrižovaný“ a slová „nové stvorenie“.

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku